

№5-6 (79-80) '18

www.lisvisnyk.com.ua

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

РЕЛАКСУЄМО З КІНЬМИ
(СТОР. 22)

4 Українські лісівники в Словенії	28 Шумить столітній ліс родини Кушнеруків
5 Європейська практика в українському лісі	30 Лісонасінсва справа Хмельниччини
6 Деревинники – користь для лісу, шкода для заготовленої деревини	31 25 природоохоронних зон Рогатинщини
10 Арботаги для краківських дерев	32 Фестиваль мисливства у «Великому лісі»
12 Профспілковий прорив	35 Екзотичні родзинки Волині
15 В Україні будуть управляти відходами?	38 Вольєрне господарство графа Потоцького
16 Горить радіаційний ліс	40 Дерева майбутнього
17 Розплата	42 Міжнародний науково-освітній проект GLOBE
18 Увага конкурсі!	45 З Європою на ти
19 Лісівники Волині збудували майже півсотні зупинок	46 Охоронець українських полів
20 Якісний ліс	48 Сосна – дерево Полісся
21 Унікальна скереда Жакена	51 «Спекотне» меню
22 Релаксумо з кіньми	54 З весни у літо
27 Сухих лісів меншас	57 Чого ти хочеш?

увага!

**Передплата «ЛВ»
ТРИВАЄ,
шукай наш
індекс: 89631**

Всукраїнський журнал

Головний редактор:
ЧУРИЛО
Оксана Андриївна
e-mail: lv.oksana0007@gmail.com
mob. тел.: +380951450135;
+380673326460
Юридична адреса: пр-т Воли,
30, м. Луцьк, Волинська обл.,
Україна, 43000
E-mail: lis.gurnal@gmail.com
Web-сайт: www.livisnyk.com.ua
Бухгалтер:
Тетяна Редькович,
тел: 066 0889493
Верстка та дизайн:
Микола Волошин

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних, наданих респондентами, та зміст рекламних матеріалів. Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу фото та рукописи редакція не повертає. Передрук та інше використання статей, дизайнів, фото та змісту без дозволу редакції та посилання на «ЛВ» не допускається.

Журнал можна передплатити у відділеннях Укрпошти або замовити у редакції «ЛВ». **Передплатний індекс: 89631**

Фото на 1-й стор.: автор – Оксана ЧУРИЛО

Свідомість Міністерства юстиції України про державну реєстрацію друкованого ЗМІ КВ №18041-6891Р від 16.08.2011 р.
Редакція: Волинська ОУЛМГ,
Колісник Б.І.,
Туниць Ю.Ю.
Видруковано у ТзОВ «Друкарство» Луцьк, 2018 р.
Усі права захищені ©ТзОВ «Лісовий вісник»

Не так давно мені переслали фото, на якому їжак тягне зачеплений на колючки пластиковий пакет. І я одразу пригадала страшні та приголомшливі світліни із всевітнього відомого видання National Geographic, що показують, як величезна кількість пластикового сміття заповнює океани, узбережжя й річки. І таке можна сказати не тільки про воду. Але коли на поверхні людина може сміття прийнятні зібрати, то загроза для океану та водойм страшна. Вже сьогодні дно всіяне непотребом, який у більшості просто недосяжний для утилізації.

Здавалося б, який гарний винахід – пластик. Сьогодні він оточує нас скрізь. «Якщо я не помилюся, то у майбутньому цей винахід ще покаже свою важливість», – написав Лео Бакеланд у своєму щоденнику 11 липня 1907 р. Саме цього дня він першим у світі винайшов повністю синтетичну пластмасу. Цей винахід перевернув весь світ і став чи не найпопулярнішим і, який виявилось через століття, – одним із найнебезпечніших для людства.

Якщо не вжити рішучих заходів, то, за підрахунками учених, протягом найближчого десятиліття кількість пластику в морях та океанах може збільшитися втричі. Скажете, вода навіть камінь точить. Так. Пластик може розмиватися на малесенькі часточки, але майже невидимі, вони все одно будуть шкодити морському життю.

Коли ж говорити лише про Україну і наші проблеми, пов'язані зі сміттям, то скажу: щоразу під час шторму на берег викидає незліченну кількість пластикового непотребу. А що зі сміттям на поверхні? Сміттєві піраміди України щороку зростають. Мішками чи машинами сміття викидають у найближчі ліси, яри, канави чи під паркани. А переробляють лише 3%. У світі ж лише одна п'ята частина усього пластику потрапляє у переробку.

Природа вмій захищатися сама. Але вона вже не спроможна справитися із безвідповідальністю людини. Німецький лісівник Петер Волдобен, який написав світовий бестселер «Тасмнічне життя дерев», каже: «Рослини можуть передавати інформацію. Вони попереджають одна одну про небезпеку. Уражене дерево за допомогою листя та коріння передає новину про загрозу іншим – і ті захищаються самі та підживлюють того, хто потрапив у біду. Так само роблять тварини». Скажете, фантастика. Та ні. Фантастикою таке все частіше, стає у людському середовищі. Треба переходити від фантастики у реальність.

...Сьогодні маємо надію на природний ензим, який здатний перетравлювати деякі з видів пластику. Наприклад, поліетилентерефталат – міцний пластик, який зазвичай використовують для виготовлення пляшок, розкладається сотні років. Модифікований ензим може почати розщеплювати той самий матеріал вже за кілька днів. Саме такі винаходи дають людству надію вижити. Треба вмій захищатися. Бо винаходячи таке, як атомна бомба, отрута, пластик і т.д., треба думати і про те, як з цією інформацією жити. І як не знищити самих себе.

Головний редактор «ЛВ»
Оксана ЧУРИЛО